

Universitätsbibliothek Paderborn

[Claudio Lalano Sodali Svo I. B. Santolius V.]

Santeul, Jean de

[S.I.], 1670

In Librvm V. C. Francisci Carpentarii De Arcv Trivmphali Gallice
Inscribendo. Elegia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13421

IN LIBRVM
 V. C. FRANCISCI
CARPENTARII
 DE ARCV TRIVMPHALI
 GALLICE INSCRIBENDO.

ELEGIA.

TERRUERAT Titulusque audax, nomenque
 Libelli,
 Quotquot amant Latiâ grande sonare tubâ,
 Scilicet is primas ausus sibi poscere partes
 Posthabuit Francis verba latina sonis.
 Vatibus Ausoniis & jam sua linquere plectra
 Mens erat, & positâ triste filere lyrâ.
 Decipimur dixi, nec scripta laceſſere nostra,
 Nec voluit nostris imperitare choris.
 Ille quidem Gallus Gallorum jura tuetur,
 Et Patriam meritâ laude carere vetat.
 Orabat causas Romano Tullius ore,
 Laudabatque tuos, Attica lingua, ſales.

Sequanides calathis Nymphæ date lilia plenis,
 Vestros qui titulos afferat, ultius adest.
 Vesta per hunc jam lingua suos agnoscit honores,
 Iam nihil è latio, quo superetur, habet.
 Dat verbis numeros, magnis dat pondera rebus;
 Ecquis erit patrio nunc pudor ore loqui?
 Non jam incerta, suas gaudet præscribere leges,
 Quas constans usus, quas ratioque probat.
 Quippe usu longo videoas splendescere voces,
 Puraque deterso verba nitere situ.
 Quæ male nata, diu sub Francâ incude refinxit,
 Molliit & duris asperiora sonis.
 Ambitiosa etiam tumidæ ornamenta loquela
 Dedit, puræ simplicitatis amans.
 Non illam oblectant fallentum ludicra vocum,
 Nec salibus, lepidis nec caret illa jocis.
 Perpetui comites, & lucidus Ordo, Nitorque,
 Et decus, & Gravitas, blandus vbique Lepos.
 Nil opis externæ, latii nil indiga cultus,
 Nativas fundo divite promit opes.
 Paulatim Ausoniæ sic crevit gloria linguæ,
 Cùm leges nondum juraque Roma daret.
 Ast ubi se dominam agnovit, rerumque potentem,
 Graiorum excussit libera facta jugum,

Tum posuit certosque modos, normamque lo-
quendi,

Et viētos latio compulit ore loqui.

Solane tot titulis, tot Gallia clara triumphis,

Sermonis fileat pauper egensque sui?

Faſlimur Aufonidæ, conſtat ſua gloria Gallis:

Annuimus, fas his ſcribere, fasque loqui.

Et quibus hoc ſtetit Imperium lauroque ſuperbos

Tot Bellatores non finet illa mori.

Quem Mars, quem domitis Rhenus modo palluit
undis,

Magnanimum Regem muſa filebit iners?

Qui potuit Regni vastos extendere fines,

Num poterit patriis & dare jura ſoniſ?

Et pugnæ hortator potuit qui accendere Martem,

Qui fera torpentes movit ad arma manus:

Scilicet ille ſuo careat Victoris honore

Sermo? tot & laudes lingua aliena canat?

Et quos non meruit peregrina oſtentet honores?

Dedecus hoc gallæ vos prohibete Deæ.

Certatimque omnes verborum evolvite gazas:

Et vester tandem prodeat ille liber;

Ille liber centum promiſſus & auctus ab annis,

Quo lucem accipient verba, decusq; ſuum.

Hæc

Hæc solidos arcus, structasque ad sidera moles

Inscribant patrio cognita verba solo.

Nam quid docta manus, quidve Artes, quidve

Figuræ?

Ni voces habeant marmora sculpta suas.

Multa oblitantem captivo hîc flumine Rhenum

Cernere erit, profugas inter & arma Deas.

Mox trepidare Aquilam, Belgamque pavere

Leonem,

Attonitus sculpto Civis in ære legat.

Et functus bello spectet sua prælia miles,

Non male tunc facti conscius ipse sui.

Hîc dum vulgus hians scripto pendebit ab auro,

Clam me me increpitans, hæc ego pauca loquar:

Si patriæ afflissent dextro me Numine Musæ,

Nunc legerer, titulos nunc legeremque meos.

Dum loquor hæc, Latius mihi credo infensus

Apollo,

Italidesque vetant dicere plura Dæx.

Parcite, si vestras cantando læsimus aures,

Hoc licet inviti forte legetis opus.

